

L'escriptor Sánchez Piñol, ahir a la seu de l'editorial La Campana ■ ANDREU PUIG

La novel·la 'Victus', que sortirà a la tardor, recrea la guerra de Successió i està escrita en castellà

Sánchez Piñol remou el 1714

J.V.
BARCELONA

Es preveu que serà un dels grans èxits de la temporada. Un autor català i una temàtica genuïnament catalana: la guerra de Successió i el setge de Barcelona del 1714. Però una bona dosi de perplexitat va acompanyar ahir la notícia de la publicació a la tardor de *Victus* (La Campana): la nova novel·la d'Albert Sánchez Piñol està escrita originalment en castellà. "No tinc la resposta al fet d'haver-la escrit en castellà, hi ha factors irracionals en el procés creatiu", va explicar. "Vaig escriure cent pàgines en català i no funcionava; quan la vaig tornar agafar en castellà, la història va rutllar", hi va afegir.

L'autor sap que hi haurà un sector que no ho entendreà, tot i que "la història té una òptica totalment catalanista". L'escriptor barceloní (1965) utilitza la veu del protagonista per conduir el relat. Martí Zuviría és un gran

especialista en fortificacions del segle XVIII, "una època en què a les guerres, les batalles a camp obert són menys freqüents que els setges a les ciutats", va comentar Sánchez Piñol. "Per això els enginyers ocupen el lloc militar de

"Els catalans hem sobreviscut fins ara gràcies al valor simbòlic de la resistència del setge del 1714"

més prestigi", va sentenciar. Martí estudia a França sota la tutela del marquès de Vauban, de qui aprèn com fortificar eficaçment les defenses d'una ciutat seguint les pautes de les idees racionalistes que va propiciar la Il·lustració. En tornar a Barcelona, amb els seus

coneixements, es posa a les ordres del general Villarroel, un espanyol que dóna la seva vida per la defensa dels catalans. Martí es detingut per les tropes borbòniques i comença a treballar pel bàndol contrari, tot i que planifica una estratagema perquè les seves indicacions per assaltar Barcelona siguin un parany per a les tropes invasores. Martí torna a casa i descobreix que els seus coneixements van més enllà de qüestions tècniques. Les fortificacions representen els ideals d'un poble que vol defensar la seva llibertat.

Gràcies a la rauxa

"El que tinc clar de l'obra és que els catalans hem sobreviscut fins ara gràcies al valor simbòlic de la resistència del setge del 1714, perquè hi va haver un comportament que va treure tota la rauxa d'un poble", segons l'autor, que va recordar que "al segle XIX els nens no jugaven a lladres i a serenos, sinó a borbons i austriacistes; l'impacte de

l'actitud dels assetjats va quedar a la memòria perquè el seu compromís va anar més enllà de la mort".

El fet d'haver-la escrita en castellà va dir que l'ha obligat a explicar coses que si l'hagués escrita en català li haguessin semblat obvies: "No es tracta de convèncer el convençut sinó que aquesta novel·la podria donar a conèixer a Espanya fets que ignora."

També, el llatí

Sánchez Piñol qualifica l'obra com a "dura". "Un dels personatges parla de la inexistència d'Espanya: *"España no es un sitio, es un desencuentro."* La novel·la serà distribuïda a Llatinoamèrica per Alfaguara i, de moment, serà traduïda al francès, el rus i l'holandès. Per titular-la ha pres la referència de la cèlebre frase de Cèsar. "Necessitava un títol que no fos en castellà", va afirmar. La versió en català: "Esperarem; no té gaire sentit fer-la en castellà per treure-la de manera immediata en català." ■

Mirador

Jaume Vidal

Macroconcerts amb intenció

Quan el rock tan sols tenia deu o dotze anys, una fórmula de música en directe va consolidar el seu aspecte de comunió solidaria: els macroconcerts. Trobades musicals en què s'aplegaven en espais oberts milers de persones que escoltaven desenes de grups i solistes. Festival com ara el de Monterrey Pop (1967), a Califòrnia; el de l'illa anglesa de Wight (1970), però sobretot el de Woodstock (1969), a l'estat de Nova York, van llançar un missatge de pau en una època que el hippysme es movia entre l'evasió de les drogues i la resistència pacífica contra la guerra del Vietnam. Però el discurs d'aquests primers concerts va quedar diluït per les contradiccions d'aquestes trobades que barrejaven el signe de la pau amb enfrontaments violents i males experiències amb l' LSD.

Va ser George Harrison qui va fer madurar la intenció solidària del rock amb el concert de Bangladesh celebrat al Madison Square Garden de Nova York l'any 1971. L'esperit solidari i espiritual de l'ex dels Beatles va trobar la complicitat de grans estrelles del rock que, a més, eren grans amics seus: Ravi Shankar, Ringo Starr, Bob Dylan, Klaus Voormann i Leon Russell van actuar plegats per recaptar fons que es van destinar a l'Unicef. Més tard van arribar el concert per Kampuchea (1979), No Nukes (1979), en

què el rock, incloent-hi Bruce Springsteen, advertia del perill nuclear, i el Live Aid (1985), impulsat pel cantant Bob Geldof, contra la fam a l'Àfrica. A Catalunya també tenim una tradició. Als setanta, Canet va acollir diverses edicions de les Sis Hores de Cançó, que des de l'estiu del 1975 van complementar-se amb el Canet Rock. Llibertat i autoafirmació nacional. Fa poc es va celebrar-se el Poparb i, a partir de demà, i fins a la matinada de diumenge se celebrarà l'Acampada Jove a Montblanc, en què la intensitat musical tindrà un marcat to independentista. El Punt Avui s'afegeix a la història amb el concert *Catalunya vol viure en llibertat*. El 29-J, la música esdevindrà un clam reivindicatiu.

El 'rock' també ha estat reivindicatiu i solidari

Liceu Òpera Barcelona

DEL 21 AL 30 DE JULIOL

Aida

de Giuseppe Verdi

Una escenografia històrica amb un repartiment estel·lar

VENDA DE LOCALITATS
liceubarcelona.cat TaquillesLiceu

ticketmaster

INFORMACIÓ Tel. 93 485 99 13 / www.liceubarcelona.cat